

Věc C-492/23

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

3. srpna 2023

Předkládající soud:

Curtea de Apel Cluj (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

15. června 2023

Navrhovatelka:

X

Odpůrkyně:

Russmedia Digital SRL

Inform Media Press SRL

Předmět původního řízení

Opravný prostředek podaný v návaznosti na zrušení civilního rozsudku v odvolacím řízení ze strany Tribunalul Specializat Cluj (specializovaný soud v Kluži, Rumunsko) (dále jen „specializovaný soud v Kluži“), a to ve věci, jejímiž účastníky jsou Russmedia Digital SRL a Inform Media Press SRL, odpůrkyně-odvolatelky, a X, navrhovatelka-odpůrkyně v odvolacím řízení; předmětem opravného prostředku je žaloba na náhradu nemajetkové újmy údajně způsobené zveřejněním inzerátů obsahujících osobní údaje na různých internetových stránkách

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Na základě čl. 267 odst. 3 SFEU se žádá o výklad článků 12 až 15 směrnice 2000/31, jakož i čl. 2 odst. 4, čl. 4 odst. 7 a 11, čl. 5 odst. 1 písm. b) a f), čl. 6 odst. 1 písm. a) a článků 7, 24 a 25 nařízení 2016/679

Předběžné otázky

1) Uplatní se články 12 až 14 směrnice 2000/31/ES také na poskytovatele informačních služeb typu úložiště-hosting, který zpřístupňuje uživatelům stránky, na nichž lze zveřejňovat bezplatnou nebo placenou inzerci, a který tvrdí, že jeho úloha při zveřejňování inzerátů uživatelů je čistě technická (zpřístupnění platformy), avšak který prostřednictvím všeobecných podmínek používání stránek uvádí, že si nenárokují vlastnické právo k poskytnutému nebo zveřejněnému, nahranému nebo přenesenému obsahu, nicméně si ponechává právo obsah používat, včetně práva jej kopírovat, distribuovat, přenášet, zveřejňovat, reprodukovat, upravovat, překládat, předávat partnerům a kdykoli jej odstranit, a to i bez jakéhokoli důvodu v tomto smyslu?

2) Je podle výkladu čl. 2 odst. 4, čl. 4 bodů 7 a 11, čl. 5 odst. 1 písm. f), čl. 6 odst. 1 písm. a), článků 7, 24 a 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 a článku 15 směrnice 2000/31/ES takový poskytovatel informačních služeb typu úložiště-hosting, který je správcem osobních údajů, povinen před zveřejněním inzerátu ověřit, zda existuje totožnost mezi osobou zveřejňující inzerát a vlastníkem osobních údajů, kterých se inzerát týká?

3) Je podle výkladu čl. 2 odst. 4, čl. 4 bodů 7 a 11, čl. 5 odst. 1 písm. f), čl. 6 odst. 1 písm. a), článků 7, 24 a 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 a článku 15 směrnice 2000/31/ES takový poskytovatel informačních služeb typu úložiště-hosting, který je správcem osobních údajů, povinen předem ověřit obsah inzerátů zasílaných uživateli, aby vyloučil ty, které jsou případně protiprávní povahy nebo které se mohou dotknout soukromého a rodinného života osoby?

4) Je podle výkladu čl. 5 odst. 1 písm. b) a f), článků 24 a 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 a článku 15 směrnice 2000/31/ES takový poskytovatel informačních služeb typu úložiště-hosting, který je správcem osobních údajů, povinen použít taková ochranná opatření, aby zabránil nebo omezil reprodukci a další šíření obsahu inzerátů, které jsou jeho prostřednictvím zveřejněny?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva a judikatura

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“), články 12 až 15

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně

osobních údajů) (dále jen „GDPR“), čl. 2 odst. 4, čl. 4 body 7 a 11, čl. 5 odst. 1 písm. b) a f), čl. 6 odst. 1 písm. a) a články 7, 24 a 25

Spojené věci C-236/08 až C-238/08, Google France a Google; věc C-18/18, Glawischnig-Piesczek; věc C-460/20, Google (Odstranění odkazu na údajně nepravdivé informace); věc C-401/19, Polsko v. Parlament a Rada; věc C-291/13, Papasavvas; věc C-521/17, SNB-REACT; věc C-484/14, McFadden; věc C-324/09, L'Oréal a další

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Legea nr. 365 din 7 iunie 2002 privind comerțul electronic (zákon č. 365 ze dne 7. června 2002 o elektronickém obchodu; dále jen „zákon č. 365/2002“), kterým byla do vnitrostátního práva provedena směrnice 2000/31, články 11 až 14, které spadají do kapitoly IV týkající se odpovědnosti poskytovatelů služeb. Článek 11 stanoví podmínky občanskoprávní, trestněprávní a správní odpovědnosti za poskytnuté a předané informace. Článek 12 výslovně upravuje zprostředkování pouhým přenosem a stanoví, že poskytovatel takové služby není odpovědný za přenášené informace, pokud jsou splněny určité podmínky týkající se jeho neúčasti na zahájení, přijetí a obsahu přenosu. Článek 13 stanoví podmínky, za nichž poskytovatel služeb neodpovídá za automatické, přechodné a dočasné ukládání předávaných informací, a článek 14, nadepsaný „Trvalé ukládání informací, úložiště-hosting“, v odstavci 1 stanoví následující: *„Pokud služba informační společnosti spočívá v ukládání informací poskytnutých příjemcem dané služby, poskytovatel této služby neodpovídá za informace uložené na žádost příjemce, pokud je splněna jedna z těchto podmínek a) poskytovatel služby si není vědom toho, že činnost nebo uložené informace jsou protiprávní, a pokud jde o žaloby na náhradu škody, není si vědom skutečností nebo okolností, z nichž vyplývá, že by daná činnost nebo informace mohly zasáhnout do práv třetí osoby; b) poskytovatel služeb, který si je vědom skutečností, že daná činnost nebo informace jsou protiprávní, nebo skutečností či okolností, z nichž vyplývá, že by daná činnost nebo informace mohly zasáhnout do práv třetí osob, urychleně jedná tak, aby je odstranil nebo k nim znemožnil přístup“*

Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic (metodologická pravidla k uplatňování zákona č. 365/2002 o elektronickém obchodu) schválená Hotărârea Guvernului nr. 1.308/2002 (rozhodnutí vlády č. 1.308/2002) (dále jen „metodologická pravidla“), čl. 11 odst. 1, podle kterého *„poskytovatelé služeb informační společnosti, kteří nabízejí služby uvedené v člancích 12 až 15 zákona, nejsou povinni kontrolovat informace, které přenášejí nebo ukládají, ani nejsou povinni aktivně vyhledávat údaje týkající se činností nebo informací, které se v oblasti jimi poskytovaných služeb informační společnosti jeví jako protiprávní“*.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně [navrhovatelka] X podala u Judecătoria Cluj-Napoca (soud prvního stupně v Kluži-Napoce, Rumunsko) žalobu proti žalované společnosti Russmedia Digital SRL jakožto vlastníkoví internetových stránek www.publi24.ro. Odvolávala se na skutečnost, že dne 1. srpna 2018 se na této stránce objevil inzerát zveřejněný neznámou třetí osobou bez souhlasu navrhovatelky, který měl znevažující a urážlivý obsah. Konkrétně žalobkyně podle inzerátu nabízela sexuální služby a inzerát obsahoval také fotografie žalobkyně použité bez jejího souhlasu a její telefonní číslo. Inzerát zveřejněný bez souhlasu navrhovatelky rychle převzaly další webové stránky s reklamním obsahem a v současné době je rovněž zveřejněna na mnoha stránkách s uvedením původního zdroje.
- 2 Soud prvního stupně v Kluži-Napoce této žalobě vyhověl a uložil společnosti Russmedia Digital SRL povinnost zaplatit částku 7 000 eur odpovídající nemajetkové újmě způsobené porušením práva navrhovatelky k její podobizně, cti a dobré pověsti a jejího práva na soukromí, jakož i za nesprávné zpracování jejích osobních údajů.
- 3 Soud prvního stupně stanovil, že toto zveřejnění představuje porušení povinností žalované vyplývajících z GDPR a že pasivita žalované vážně zasáhla do soukromého života navrhovatelky, neboť toto jednání je protiprávní podle článku 253 Codul civil (občanský zákoník).
- 4 Aspekty týkající se společnosti Inform Media Press SRL jsou pro předběžné otázky irelevantní.
- 5 Společnost Russmedia Digital SRL se proti tomuto rozsudku odvolala ke specializovanému soudu v Kluži. Tento soud napadený rozsudek změnil a žalobu podanou ze strany X proti společnosti Russmedia Digital SRL zamítl jako neopodstatněnou. Současně byla X uložena povinnost zaplatit společnosti Russmedia Digital SRL, odvolatelce, částku 4 550 lei (RON) odpovídající nákladům odvolacího řízení.
- 6 Specializovaný soud v Kluži rozhodl, že inzerát neobsahuje informace pocházející od společnosti-odvolatelky, neboť ta pouze poskytla službu pro uložení inzerátu, aniž by se aktivně podílela na jeho obsahu. Kromě toho, jakmile zjistila, že tento inzerát poškozuj práva odpůrkyně v odvolacím řízení, přistoupila odvolatelka k jeho odstranění.
- 7 V důsledku toho tento soud rozhodl, že se na tento případ vztahuje zákon č. 365/2002, konkrétně jeho čl. 14 odst. 1 písm. b), který odvolatelku zbavuje odpovědnosti za nemajetkovou újmu způsobenou obsahem inzerátů umístěných uživateli na internetových stránkách www.publi24.ro. Stejně tak rozhodl, že relevantní je i čl. 11 odst. 1 metodologických pravidel, takže odvolatelka nebyla povinna ověřovat informace, které předávala.

- 8 X podala proti tomuto rozsudku opravný prostředek ke Curtea de Apel Cluj (odvolací soud v Kluži, Rumunsko), kterým se domáhala toho, aby mu bylo vyhověno, aby byl rozsudek vydaný specializovaným soudem v Kluži zrušen, aby bylo odvolání podané společností Russmedia Digital SRL zamítnuto jako neopodstatněné a aby byl rozsudek soudu prvního stupně v Kluži-Napoce potvrzen jako zákonný a opodstatněný.
- 9 Navrhovatelka se dovolávala toho, že rozsudek odvolacího soudu je nezákonný, neboť nesprávně vyložil a použil ustanovení zákona č. 365/2002, a že je relevantní kasační důvod stanovený v čl. 488 odst. 1 bodě 8 Codul de procedură civilă (občanský soudní řád). Uvádí, že zákon č. 365/2002 není zvláštním zákonem ve vztahu k GDPR, které je přímo použitelné, a že nezakládá odchylnou odpovědnost, která má přednost před GDPR. V tomto smyslu měl specializovaný soud v Kluži rovněž analyzovat odpovědnost žalované-odvolatelky z hlediska GDPR.
- 10 Podle názoru navrhovatelky společnost Russmedia Digital SRL nenabízela pouze službu ukládání nebo hosting a zákon č. 365/2002 se na ni nevztahuje, ale hrála také řídicí úlohu a zasahovala na úrovni obsahu za účelem řádné správy informací. Její úloha spočívající v ukládání určitých aplikací na server, v určitém pořadí, s určitým formátem nebo designem, dostupných na určitém rozhraní plně spravovaném odpůrkyní, z ní činí poskytovatele informačního obsahu vzhledem k jejímu aktivnímu zapojení na úrovni uložených dat a informací. Společnost je zároveň správcem osobních údajů a porušila ustanovení GDPR tím, že je nezpracovávala v souladu s ním. Osobní údaje navrhovatelky byly použity bez jejího souhlasu a na uvedených internetových stránkách je možné, že každá osoba zveřejní jakýkoli text s jakýmkoli obsahem, včetně zobrazení jiných osob, aniž by zajistila bezpečnost těchto osobních údajů zpracovávaných prostřednictvím internetových stránek, což vede k nemožnosti odstranit tyto údaje s konečnou platností z on-line prostoru. Odstranění inzerátu nezbavuje společnost odpovědnosti, protože v době odstranění již byla zpráva převzata jinými stránkami, byla již široce rozšířena a škoda již vznikla a není možné ji plně napravit.
- 11 Společnost Russmedia Digital SRL, odpůrkyně, navrhla zamítnutí mimořádného opravného prostředku jako neopodstatněného a potvrzení rozhodnutí o odvolání jako legitimního a opodstatněného, jakož i úhradu náhradu nákladů řízení, přičemž uvedla, že rozhodnutí [specializovaného] soudu je skutkově i právně odůvodněné. Podle jejího názoru má zvláštní a odchylný režim, jako je zákon č. 365/2002, přednost před pravidlem obecného práva.
- 12 Odvolací soud v Kluži, předkládající soud, rozhodl, že specializovaný soud v Kluži neodkázal na ustanovení GDPR, ačkoli měl procesní povinnost je analyzovat incidenčně a navíc se jich výslovně a důrazně dovolávala navrhovatelka-odpůrkyně v odvolacím řízení, a to v kontextu, v němž měl tento soud povinnost analyzovat vztah mezi vnitrostátním právem, zákonem

č. 365/2002 a GDPR, což je právní akt, který je závazný a přímo použitelný ve vnitrostátním právním řádu.

- 13 V důsledku toho předkládající soud oprávněmu prostředku vyhověl, napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a převzal věc k novému rozhodnutí o odvolání.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 14 Předkládající soud analyzuje řadu rozsudků Soudního dvora ve věcech, v nichž se jednalo o otázku kvalifikace typu provozovatele a poskytovaných služeb z hlediska jeho odpovědnosti.
- 15 Například ve spojených věcech C-236/08 až C-238/08 Soudní dvůr rozhodl, že v případě poskytovatele optimalizace pro vyhledávače na internetu nemůže být uvedený poskytovatel odpovědný za data, která uložil na žádost inzerenta, s výjimkou případu, kdy poté, co se dozvěděl o protiprávním charakteru těchto dat nebo činností tohoto inzerenta, uvedená data neprodleně neodstraní nebo k nim neznemožnil přístup. Ve věci C-18/18 Soudní dvůr rozhodl, že soud členského státu nemůže vůči poskytovateli hostingu vydat příkaz, kterým by mu ukládal povinnost v obecné rovině dohlížet na jím ukládané informace, ani mu nemůže uložit, aby aktivně vyhledával skutečnosti a okolnosti dokládající protiprávní obsah. Ve věci C-460/20 se Soudní dvůr zabýval otázkou pravdivosti a přesnosti informací, které lze získat prostřednictvím internetových vyhledávačů. Při uplatňování „práva subjektu údajů být zapomenut“ bude tedy provozovatel vyhledávače povinen odstranit informace nalezené v obsahu, na nějž je odkazováno, pokud osoba žádající o odstranění odkazu z výsledků vyhledávání prokáže, že tyto informace jsou zjevně nepřesné. Ve věci C-401/19 Soudní dvůr v souvislosti s online platformami pro sdílení obsahu konstatoval, že poskytovatelé musí k tomu, aby byli zproštěni odpovědnosti v případě, že uživatelé nahrají protiprávní obsah na jejich platformy, přičemž pro uvedený obsah poskytovatelé nemají od nositelů práv svolení, prokázat, že splňují všechny podmínky pro zproštění odpovědnosti ve smyslu čl. 17 odst. 4 písm. a), b) a c) směrnice 2019/790. Uplatňování článku 17 nesmí vést k žádným obecným povinnostem v oblasti dohledu, ačkoli čl. 17 odst. 8 směrnice 2019/790 stanoví dodatečnou záruku pro dodržování práva uživatelů online služeb na svobodu projevu a informací. Poskytovatelům těchto služeb nelze ukládat, aby bránili nahrávání a zpřístupňování veřejnosti obsahů, pro něž by konstatování protiprávnosti vyžadovalo, aby samostatně posuzovali obsah s ohledem na informace poskytované nositeli práv. Ve věci C-291/13 dospěl Soudní dvůr k závěru, že omezení občanskoprávní odpovědnosti upravená v člancích 12 až 14 směrnice 2000/31 se netýkají případu vydavatelské společnosti disponující internetovou stránkou, na které je zveřejňována elektronická verze deníku, je-li tato společnost financována příjmy plynoucími z reklamy šířené na této stránce, pokud jsou jí známy zveřejněné informace a vykonává nad nimi kontrolu. Ve věci C-521/17 Soudní dvůr rozhodl, že články 12 až 14 směrnice 2000/31/ES musejí být vykládány v tom smyslu, že se v nich stanovená omezení odpovědnosti

vztahují na poskytovatele takové služby pronájmu a registrace IP adres umožňující anonymní používání názvů internetových domén – za předpokladu, že tato služba spadá do některé ze skupin služeb uvedených v těchto ustanoveních a splňuje všechny příslušné podmínky – pokud má činnost takového poskytovatele čistě technickou, automatickou a pasivní podobu, což znamená, že nezná ani nekontroluje informace přenášené či ukládané jeho zákazníky, a pokud nehraje aktivní roli tím, že jim umožňuje optimalizovat jejich činnost spočívající v provozování on-line prodeje. Ve věci C-324/19 Soudní dvůr stanovil, že čl. 14 odst. 1 směrnice 2001/31/ES musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na provozovatele on-line tržiště v případě, že uvedený provozovatel nehrál aktivní roli takové povahy, že by bylo možné konstatovat, že uložená data zná nebo kontroluje. Uvedený provozovatel hraje takovou roli v případě, že poskytuje pomoc, která spočívá zejména v optimalizaci prezentace dotčených nabídek k prodeji nebo jejich propagaci. Provozovatel se však nemůže dovolávat výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto ustanovení, jestliže byl seznámen se skutečnostmi nebo okolnostmi, na základě nichž by hospodářský subjekt postupující s řádnou péčí musel konstatovat protiprávnost dotčených nabídek k prodeji, a v případě takového seznámení se, nejednal neprodleně v souladu s odst. 1 písm. b) uvedeného článku 14 směrnice 2000/31.

- 16 Odvolací soud v Kluži rovněž zmiňuje rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Delfi A. S. v. Estonsko, v němž byla společnost-stěžovatelka, která provozovala komerční zpravodajský portál, vnitrostátními soudy prohlášena za odpovědnou za urážlivé komentáře napsané jejími čtenáři k novinovému článku o trajektové společnosti. Na žádost advokátů trajektové společnosti společnost-stěžovatelka urážlivé komentáře odstranila, ale až šest týdnů po jejich zveřejnění. ESLP rozhodl, že rozhodnutí vnitrostátního soudu neporušuje článek 10 (svoboda projevu) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, protože pokud mají komentáře třetích uživatelů podobu nenávislných projevů a přímých hrozeb vůči fyzické integritě osob, mohou práva a zájmy jiných osob a společnosti jako celku umožnit smluvním státům činit internetové zpravodajské portály odpovědnými, pokud nepřijmou opatření k okamžitému odstranění zjevně protiprávních komentářů.
- 17 Analyzovaná judikatura Soudního dvora se týká pouze nabídek zveřejněných na internetových stránkách, jejichž protiprávní povaha vyplývá z analýzy skutečností a okolností, které byly výslovně sděleny provozovateli po zveřejnění inzerátu, ale neanalyzuje hypotézu zjištěnou v projednávané věci, jejíž specifická spočívá v tom, že obsah inzerátu zveřejněného neznámým uživatelem byl jednoznačně protiprávní a hluboce poškozující dotčenou osobu. Tato protiprávnost byla zřejmá, neboť údajné služby nabízené poškozenou osobou vážně poškodily její právo k podobizně. Navíc sexuální služby údajně nabízené v rámci zveřejněného inzerátu mohou být spojeny se závažnými trestnými činy podle Codul penal (trestní zákoník), jako je napomáhání k prostituci a zneužívání prostitute (článek 213 trestního zákoníku) a obchodování s lidmi (článek 210 trestního zákoníku).

- 18 V souladu se všeobecnými podmínkami používání online platformy provozované společností Russmedia Digital SRL se tato společnost nejeví jako pouhý pasivní uživatel údajů (zprostředkovatel), neboť si sice nenárokuje vlastnické právo k poskytnutému nebo zveřejněnému, nahranému nebo přenesenému obsahu, nicméně si ponechává právo obsah používat, včetně práva jej kopírovat, distribuovat, přenášet, zveřejňovat, reprodukovat, upravovat, překládat, předávat partnerům a kdykoli jej odstranit, a to i bez jakéhokoli opodstatněného důvodu v tomto smyslu.
- 19 Odvolací soud v Kluži rozhoduje ve věci jako soud odvolací a vydané rozhodnutí bude následně pravomocné.

PRACOVNÍ DOKUMENT